

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/332/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112233182
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112233182.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N., so sídlom R., O. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného C.. H. L., advokátom, so sídlom R., U. X-CX proti odporkyňi N. R., bytom N., O. XX, zastúpenej opatrovníkom G.. C. H., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. januára 2014, č.k. 17C/174/2013-32, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 50,70 Eur a náhradu trov konania vo výške 28,13 Eur. Po oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi mal za preukázané, že odporkyňa cestovala dňa 29.09.2011 o 15:54 hod. na linke mestskej hromadnej dopravy č. X v R.. Pri kontrole cestovných lístkov v úseku zastávok C. N. a Q. D. sa na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom, ani iným platným cestovným dokladom. Odporkyňa odmietla zaplatiť úhradu cestovného v sume 0,70 Eur a postih v sume 50 Eur. Okresný súd vec právne posúdil tak, že medzi navrhovateľom a odporkyňou tým, že odporkyňa nastúpila do dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy a cestovala v ňom, bola konkludentným spôsobom, t. j. nevýslovne uzatvorená zmluva o preprave osôb podľa § 760 Občianskeho zákonníka. Odporkyňa cestovala bez platného cestovného lístka, preto bola povinná podľa § 8 ods. 2, 6 zákona o doprave zaplatiť bežné cestovné v sume 0,70 Eur a postih vo výške najviac sto násobku cestovného, teda najviac v sume 70 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si svoju povinnosť, vyplývajúcu zo zákona, nesplnila, okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú sumu 50,70 Eur. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania tak, aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávke. Okresný súd navrhovateľovi priznal trovy konania v celkovej výške 28,13 Eur, a to nárok na úhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. znížené na úroveň 20 % zo sumy 58,15 Eur, t. j. vo výške 11,63 Eur (za prevzatie a prípravu veci 16,60 Eur, písomné podanie na súd 16,60 Eur a 2 x režijný paušál á 7,63 Eur + 20 % DPH).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Domnieval sa, že okresný súd nesprávne rozhodol o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatňovaných navrhovateľom v návrhu na začatie konania vo veci samej. Súhlasil s tým, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Poukázal na uznesenia

Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co 32/2009 a sp. zn. 7Co 64/2009. Uviedol, že z dôvodovej správy k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p. môže súd pristúpiť i k zníženiu neprímeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprímerané a ide najmä o trovy konania, ktoré predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Dôvodil, že okresný súd v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania, a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprímerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval sa, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, a preto prvostupňový súd nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Poukázal na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Zdôraznil, že rozsah zníženia trov v danom prípade je odporujúci dobrým mravom a považuje ho za nespravodlivý, neodôvodnený a neprímeraný, aby odporkyňa neznášala trovy procesne plne úspešného navrhovateľa, ktoré mu vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súd prvého stupňa v časti výroku o trovách konania tak, že uloží odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,24 Eur (za 3 úkony á 16,60 Eur + DPH + 3 x režijný paušál á 7,63 Eur + DPH), a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur (za 1/2 úkonu 16,60 Eur + DPH + 1 x režijný paušál á 8,04 + DPH).

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok, ktorým bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,70 Eur, nebol odvolaním napadnutý, a preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal vo veci plný úspech, keď jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V takomto zmysle bolo aj vydané napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania moderačné právo umožňuje súdu, aby inak úspešnému účastníkovi celkom, alebo čiastočne náhradu trov proti neúspešnému účastníkovi nepriznal.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať podľa doterajšej súdnej praxe na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov a je treba si všímať aj okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku a prihliadať aj na postoj účastníkov konania.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (účinné od 15.10.2008) umožňuje v prípadoch, ak sú trovy konania v drobných sporoch podľa § 200ea O.s.p. neprímerané voči pohľadávke, tieto nepriznať, alebo znížiť. Podľa dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu pôjde o tie prípady, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako je suma pohľadávky, ktorá je predmetom sporu.

Je nepochybné, že aj predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatňoval zaplatenie 50,70 Eur a zároveň sa domáhal, aby bolo uložené odporkyni nahradiť trovy navrhovateľa vo výške 103,74 Eur, ktoré mu vznikli za zaplatený súdny poplatok (16,50 Eur) a za právne zastúpenie za 3 úkony právnej služby á 16,60 eur + 3 x režijný paušál á 7,63 eur + DPH.

Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že sú v danej veci dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý súdu umožňuje sčasti alebo celkom trovy neprimerané voči pohľadávke znížiť alebo nepriznať. Obdobne ako v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11. júla 2007, ktorým sa ustanovujú európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uvedené zákonné ustanovenie sleduje zníženie neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v bagatelných veciach neprimerané. Ide spravidla o právne veci s nízkou hodnotou sporu. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. Z tohto dôvodu uvedené ustanovenie umožňuje nepriznanie neprimeraných trov, či pohľadávku v sporoch o nízke sumy.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sú tak splnené zákonné predpoklady na uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p., a teda je opodstatnené náhradu trov konania z dôvodu ich neprimeranosti k pohľadávke znížiť.

Okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania vo výške 28,13 Eur. Takúto výšku náhrady trov konania možno považovať vzhľadom na súdom priznanú pohľadávku v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. za primeranú.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.